

Öylesine

– Melek Tağuşar · 20 Kasım 2011

Sen öylesine bensin ki ;
yaşamanın anlamlı olduğunu,
ilk kez bu kadar hissettirdin bana.
Hayatıma kim girerse girsin.

Kimse senin kadar olamadığını anladım.
Ölçülemeyen mesafenin ardın da o yatan,
büyük saçmalığı anladım.

Şimdi ayrılığın aslında hiç gerçek,
olmadığını benden hiçbir;
zaman gidemeyeceğini anladım.
Birlikte yapamadığımız anların
bize kattığı huzursuzluğu,

sen yokken daha iyi canlandırdım kafam da .
Öylesine olmadığını bir ömür benliğimde;
yaşayacağını sensiz geçen yıllara,
lanetler savurdum her seferin de .

Taarruza geçtim ardından .
Topyekun kalamadım parçalandım.
Yenildim yıktılar beni söyleyemedim.
Nereye gitsem sen durdun karşımda .

Gözlerine bakmaktan hiç karışmadım toprağa.
Şaşkındım beni böylesine durdurduğuna.
Can dedin bırakma savaş yokluğumla.

Yokluğun İstanbul boğazı ;
kadar kalabalık göremedin.
Yani gürültü, kaza , intihar ...

Bu kadar kalabalığın yok ettiği her şey.
Bir kemanın gıcirtısı kapı gıcirtısına eşit olur mu ?

Hayır bana yokluğun değil varlığın lazım,
gidişlere dönüşler inişlere çıkışlar lazım.

Öylesine lazımsın ki bana .
Nefes aldığımı o zaman anlarım.
Hadi tut ellerimden şimdi,
karanlıktan aydınlığa çıkalım.

Sen beni solu ben seni .
Kokuna hasretim hadi.
Avuçlarına al gözyaşlarımı.
Sana karışтым, Sen bana karış.

Bütün olalım can olalım.
Yalnızlıktan kurtar beni.
Boynumu eğdir aşka.
Ve çağır beni sol yanına.

Öylesine değil sonsuza gidelim seninle.
Düşmekten kurtar beni. Yürüme koş bana.
Ve öyle kollarına al ama gitme sakın benden gitme!